

REXURDIMENTO

2ª ÉPOCA

ORGÃO DA
I. N. G.

1923

A AUTONOMÍA DE GALICIA

GALICIA ten probremas de seu que o Estado de Madri nin foi nin será endexamais capaz de resolver; probremas que somentes teñen que ver con nós e que soilo nós somos chamados a por maus niles,

Galicia ten intereses que defender e istes intereses son decote pospostos polo estado de Madri ós intereses de outras rexións españolas, así por eixempro a protección ós trigos de Castilla fai que nas vilas galegas se merque o pan caro, a protección ós xéneros catalás fai que as roupas se nos esgacen a pouco de estrealas, y en toda Galicia hay que mercar á forza ferros vascos ou carbós asturianos que como non teñen competencia véndense do xeito que queren os seus vendedores.

Os galegos teñen direito a gobernaren a súa casa sin a axuda costosa de ningnén; a darende a si mesmos as leises que millor lles convenan pra viviren os uscos outros; a defenderen os seus intereses contra quen intente dañalos; a resolvieren asegún as suas luces os probremas privativos da súa terra.

Pra iso compre que Galicia sexa autónoma. Galicia precisa a autonomía que quer decir o seguinte:

A delegación polo goberno central nun goberno galego de todos aqueles servicios que non teñan relación coa defensa nacional nin coas relaciós esteriores.

A redaición de un acordo tributario no que dispois de un estudio do que hoxe paga Galicia, que é casi o mais que pode pagar, e de esamiñar o que nela se gasta, se fixara a cantidá coa que en forma de concerto debía

contribuir pra sostenimento dos servicios que quedaran a carrego do poder central.

A autonomía de Galicia supon a supresión das Diputacións provinciais que serían sustituidas por unha especie de Cortes gallegas; nas que terían representación todos os galegos, as mulleres incrusive, terían voto, e además as corporacións, os gremios, entidades agrarias, obreiras e de todas as profesións e oficios.

A autonomía da Galicia supon a supresión dos auntaimentos, nos núcreos de poboación menores de 3.000 habitantes, que serían sustituidos por concellos parroquiaes compostos por todos os veciños, cunha xunta encarregada da sua dirección composta por dous maiores, dous menores e dous pequenos contribuintes, o crego, o médico, onde o houbera, e o escolante como segredario.

Xa esto representa un gran aforro, tendo en conta que un autamento rural paga ante segredario, oficiás, depositario e alguaciles 10.000 pesetas polo pouco, e ademais impidiría as filtracións do diñeiro en

mau de caco.

A autonomía supon ademais as catro quintas para empregados de todas clás, que constituyen un dos mais grandes despilfarros do Estado centralista, e o emprego do diñeiro aforrado en camiños, escolas, fontes, etc.

Polo derradeiro, a autonomía de Galicia supon ainda a xusticia breve e gratuita.

Todo esto podedes ter si queredes, si sabedes impor a vosa vontade.

Contigo falamos, rapacín

Na tua vila, percisa a «Irmandade Nacionalista Galega» ter represenataates. Un, dous bós, valen mais que moitos cátivos.

Non podes faguer nada mais patriótico que vires a nós.

Os millores artistas, os meirandes pensadores galegos e literatos están connosco.

A calquera vila que vayas, onde haza un feixe de nazonalistas—d'ista mocidade seleita que leva a estrela na frente—acollerán todos c' o agarimo de irmán, polo feito de ti seres dos nosos. E ti poderás decir na tua vila que ostentas un valor que n'ela non ten ninguén: O de pertenceres á unica verdadeira aristocracia intelectual e espiritual da Terra; o de seres un, c' os millores da Galiza, c' os que han de pasar á Hestoria como apóstoles da liberdade d'un pobo que, andando o tempo, e gracias ó noso esforzo, ergueráse a outura dos primeiros da Europa.

Pol-o amore á Patria Galega, arizada, aldraxada, calonada e convertida á lucha dos esorgizadores, alzaramosnos e ouvimos, non perdiendo momento nos te dicímos: Insurgere. Súmese á Irmandade Nacionalista Galega, pregándolle te nosos.